

БРОВКО Н. І., д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

09101959nb@gmail.com

СИМАКОВА С. І., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

[lana24061989@gmail.com](mailto: lana24061989@gmail.com)

ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УПРАВЛІНСЬКІЙ СПАДЩИНІ ПРОФЕСОРА А.С. ДАНИЛЕНКА

У статті висвітлено внесок А.С. Даниленка у модернізацію освітнього процесу, розвиток наукової діяльності та зміцнення матеріально-технічної бази університету. Акцентовано увагу на його управлінських підходах, спрямованих на підвищення якості підготовки фахівців аграрної галузі та розширення міжнародної співпраці. Підкреслено значення його лідерської діяльності для зміцнення авторитету університету в національному освітньо-науковому просторі.

Формування лідерського потенціалу є важливою передумовою ефективного розвитку громад. Сучасні виклики потребують управлінців нового типу, здатних приймати стратегічні рішення та брати на себе відповідальність [1, с.101].

Лідер має поєднувати професійну компетентність, етичність і високий рівень комунікативних навичок. Лідер – це посадова особа або громадський діяч, яка здатна ефективно організовувати управлінські процеси, об'єднувати мешканців навколо спільних цілей та забезпечувати сталий розвиток громади. Така особа не лише формально займає керівну посаду, а й має авторитет, стратегічне бачення та здатність впливати на прийняття рішень. Лідер характеризується високим рівнем професійної компетентності, відповідальністю, етичністю, прозорістю діяльності та орієнтацією на потреби громади. Він уміє працювати з бюджетними ресурсами, розвивати партнерства з державними органами, бізнесом і громадянським суспільством, а також залучати інвестиції та грантові кошти. Важливою рисою лідера є здатність до комунікації та медіації, адже місцеве управління передбачає постійний діалог із жителями та врахування їхніх інтересів здатних приймати стратегічні рішення та брати на себе відповідальність [2].

Лідерство в публічній сфері не є виключно вродженою рисою – воно значною мірою розвивається через навчання, практику та постійне самовдосконалення. Системна підготовка передбачає не разові тренінги, а цілісну освітню політику, що охоплює фахову освіту, програми підвищення кваліфікації, стажування, участь у семінарах і професійних мережах. У процесі навчання посадові особи органів влади опановують сучасні підходи до стратегічного планування, бюджетування, управління персоналом, комунікації з громадськістю, кризового менеджменту та антикорупційних практик. Це дозволяє їм діяти не ситуативно, а на основі довгострокового бачення розвитку громади. Підвищення кваліфікації також сприяє формуванню так званих «м'яких навичок» – емоційного інтелекту, уміння працювати в команді, вести переговори, вирішувати конфлікти та мотивувати колектив. Саме ці якості відрізняють формального керівника від справжнього лідера, здатного надихати та об'єднувати людей.

В умовах постійних змін законодавства необхідно оперативно адаптуватися до нових норм і фінансових механізмів. Без регулярного професійного оновлення знань це неможливо. Не менш значущою є мотивація до публічної служби, орієнтована на досягнення суспільного блага. Формування лідерського потенціалу передбачає розвиток стратегічного мислення та здатності до інновацій. Ефективний лідер сприяє налагодженню партнерства між владою, бізнесом і громадянським суспільством. Важливою складовою є також уміння працювати в умовах обмежених ресурсів і кризових ситуацій.

Анатолій Степанович Даниленко є прикладом ефективного лідера, який послідовно впроваджував принципи відкритого та відповідального управління. Його управлінська діяльність спрямована на консолідацію зусиль влади, бізнесу та громадянського суспільства задля досягнення стратегічних цілей розвитку [3, с.127].

Він приділяв значну увагу формуванню партнерських відносин, заснованих на довірі, прозорості та взаємній відповідальності. Важливим напрямом його роботи є створення сприятливих умов для підтримки підприємницьких ініціатив, активно підтримував соціальні проекти, що реалізуються у співпраці з громадськими організаціями. Його підхід до управління базувався на принципах діалогу та врахування інтересів різних соціальних груп. Він сприяв розвитку механізмів громадської участі у прийнятті управлінських рішень. Значну увагу приділяв модернізації інфраструктури та підвищенню якості публічних послуг через міжсекторну співпрацю. Завдяки стратегічному мисленню забезпечував узгодження економічних і соціальних інтересів громади. Таким чином, його лідерська діяльність була вагомим чинником зміцнення партнерства між владою, бізнесом і громадянським суспільством.

Даниленко А.С. є прикладом Лідера з позиції не лише адміністратора, а ініціатора змін, стратега і представника інтересів громади, який забезпечував її розвиток і добробут. Його адміністративне та наукове бачення допомогло зміцнити позиції Білоцерківського національного аграрного університету в українській освіті й аграрній науці [3, с.115]. Він створив умови для підготовки конкурентоспроможних кадрів та розширення практичних і дослідницьких можливостей студентів. Під його керівництвом університет активно розвивав наукову діяльність, удосконалював освітній процес і підтримував міжнародні зв'язки. Він був відомим вченим у сфері економіки, особливо земельних ресурсів та аграрної політики, і заохочував впровадження наукових досліджень у навчальний процес.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Даниленко А.С. Бровко Н.І. Проблеми реформування місцевого самоврядування в процесі децентралізації. Економіка та управління АПК. Біла Церква. БНАУ, 2016. № 1/2. С. 100 - 103.
2. Там де народжуються фахівці для АПК *Голос України* https://www.golos.com.ua/article/152186?utm_source=chatgpt.com
3. Білоцерківський національний аграрний університет – від витоків до сьогодні / за ред. В.М. Власенка. Біла Церква : БНАУ, 2011. 320 с.

НЕПОЧАТЕНКО А.В., канд. екон. наук

НЕПОЧАТЕНКО В.А., д-р. фіз.-мат. наук

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

anepochatenko@ukr.net

ВИКОРИСТАННЯ DIGITAL-МАРКЕТИНГУ В АГРОБІЗНЕСІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Розкрито сутність поняття «digital-маркетинг». Наведено основні переваги застосування цифрового маркетингу в агробізнесі та окреслено ключові труднощі його подальшого впровадження. Визначено особливості використання digital-маркетингу в агробізнесі та розглянуто перспективи його поширення.

Ключові слова: digital-маркетинг, цифровий маркетинг, маркетинг, маркетингова стратегія, агробізнес.

Сьогодні агробізнес – це не лише просто виробництво, а й жорстка конкуренція. Успіх залежатиме не тільки від якості продукції, а й від вміння її ефективно презентувати, саме тому digital-маркетинг стає ключовим інструментом розвитку аграрної сфери.

В основі digital-маркетингу лежить традиційний маркетинг, який фахівці реалізують через цифрові канали комунікації.

Digital-маркетинг стає невід'ємною частиною успішної стратегії розвитку агробізнесу. Цифрові технології в сільському господарстві відкривають нові можливості для онлайн-просування сільськогосподарських продукції і послуг, що особливо актуально в умовах конкуренції та змін ринку. Соціальні мережі для аграріїв служать ефективним інструментом взаємодії з клієнтами, а інтернет-реклама для аграрних підприємств допомагає знаходити свою цільову аудиторію і пропонувати їй саме те, що їм саме потрібно [1].